

AVANPREMIERĂ

(1). „Mi-am reluat preocupările de teatrologie. Citesc Regie, o lucrare a lui Hagemann...“

(13 septembrie 1946)

(2). „Nu numai Wolf mă acuză de teatralitate. Mereu mi s-a imputat acest dureros lucru. Dar ceea ce pare teatralitate celor dimprejurul meu e singurul fel adevărat în care pot trăi. Teatral aş fi dacă nu aş face ceea ce alții numesc la mine teatral“.

(2 martie 1947)

(3). „Ce e mai rău că temperamentul meu dramatic îmi face cu neputință delăsările în voia sorții sau resemnarea. Sunt mereu chinuit de imaginările aparente ale lui «cum ar fi fost dacă ar fi fost altfel»“.

(10 octombrie 1948)

(4). „Aș chiar juca; actoria, acest «violon d'Ingres» al meu, mă cheamă mereu cu nostalgice ecouri (...). Actorul refulat izbucnește în mine acum, în «Theaterwissenschaftler-ul» care aspir să devin. Astfel, proiectele mele de

lucru cele mai recente se învîrtesc în jurul teatrului. Dialogul asupra teatrului s-a transformat în **Dialog asupra artei actorului**“.

(30 octombrie 1948)

(5). „(. . .); straniu însă e faptul că n-am mai scris de mult teatru. Asta, cred, datorită faptului că poți scrie pentru sertar orice, afară de teatru. Acesta trebuie scris cu sentimentul continuu al publicității, al contactului imediat cu publicul (. . .). Teatrul se scrie cum se respiră — în afară!“

(idem)

(6). „Or, cum numai «inspirăm» — nu scriu decît ceea ce e potrivit insuflăției literare : studii abstracte sau proză și lirică. Exact lucruri pentru care am mai puțină înclinație“.

(ibidem)

(7). „Mi-am recitat apoi cîteva din piesele mele, unele lucruri mai rezistînd, altele cerînd o serioasă ajustare, mai ales sub raport scenic. Dacă literar lucrările mele de teatru sunt discutabile, adevărul e că **subiectele** mele sunt destul de interesante. Eu nu sunt dublat de un **literat** suficient de cu adresă, pentru ingeniozitatea mea teatrală. Acesta e adevărul. Și atunci mi-am încărcat subiectele, cu artificii literare, care le-au îngreunat scenicitatea“ (sl. aut.)

(7 noiembrie 1949)

(1) — (7) — fragmente din scrisorile adresate de Radu Stanca (*) lui Ion Negoîtescu. În : Ion Negoîtescu — Radu Stanca, **Un roman epistolar**, București, „Albatros“ ,1978.

(*) Radu Stanca s-a născut la Sebeș-Alba în 5 martie 1920 și a murit la București în 26 decembrie 1962.